

Naslov: Povreda - pravo na pravično suđenje (nepriistran sud) Parnični postupak - radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu, **Datum odluke:** 26.11.2025., **Datum objave:** 26.11.2025., **Vrsta predmeta:** Ustavna tužba, **Vrsta odluke:** Odluka, **Sud:** Ustavni sud Republike Hrvatske,

Sudska odluka

U-III-753/2021

Broj: U-III-753/2021

Zagreb, 26. studenoga 2025.

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Prvom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Miroslav Šumanović, zamjenik predsjednice Vijeća, te suci Andrej Abramović, Dražen Bošnjak, Biljana Kostadinov, Maša Marochini Zrinski i Goran Selanec, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenula RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. sa sjedištem u Zagrebu, koju zastupa Josip Grošeta, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Glamuzina i Grošeta d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, na sjednici održanoj 26. studenoga 2025. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja u dijelu koji se odnosi na prigovor povrede prava na nepriistran sud zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.)

II. Ukida se presuda Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj: GŽ-1031/2020-3 od 3. prosinca 2020.

III. Predmet se vraća Županijskom sudu u Slavonskom Brodu na ponovni postupak.

i

RJEŠENJE

U preostalom dijelu ustavna tužba se odbacuje.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. sa sjedištem u Zagrebu (u daljnjem tekstu: podnositeljica), koju zastupa Josip Grošeta, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Glamuzina i Grošeta d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, podnijela je pravodobnu i dopuštenu ustavnu tužbu u povodu presude Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj: GŽ-1031/2020-3 od 3. prosinca 2020. (u daljnjem tekstu: osporena drugostupanjska presuda) kojom je odbijena njezina žalba podnesena u svojstvu tuženice i potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: P-3483/2019-21 od 21. kolovoza 2020. (u daljnjem tekstu: osporena prvostupanjska presuda) kojom su utvrđene ništetnim ugovorne odredbe potrošačkog ugovora o kreditu o jednostrano promjenjivoj stopi ugovorne kamate i valutnoj klauzuli vezanoj uz tečaj švicarskog franka te naloženo podnositeljici da tužitelju vrati neosnovano stečene kamatne i tečajne razlike sa zateznim kamatama koje teku od dana dospijeca preplaćenih anuiteta i pripadajućim parničnim troškovima.

2. Podnositeljica tvrdi da su joj osporenim presudama povrijeđena ustavna prava zajamčena člancima 14.

 stavkom 2. i 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.).

3. Za potrebe ustavnosudskog postupka, na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), pribavljen je spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: P-3483/2019.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA

4. Ustavna tužba podnesena je iz parničnog postupka koji je protiv podnositeljice pokrenuo korisnik kredita radi povrata preplaćenih iznosa anuiteta kredita s osnova nepoštenih (ništetnih) ugovornih odredaba o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz tečaj švicarskog franka, a koje su dio formularnog (standardnog) potrošačkog ugovora o kreditu, i koje su već utvrđene ništetnim (nepoštenim) presudama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i broj: PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. donesenima u postupku radi zaštite kolektivnih interesa i prava (u daljnjem tekstu: kolektivni spor) sukladno odredbama Glave 32. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. - članak 50. Zakona o arbitraži, 117/03., 88/05. - članak 129. Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, 2/07. - odluka USRH broj: U-I-1569/2004 i dr., 84/08., 96/08. - odluka USRH broj: U-I-1569/2004 i dr., 123/08. - ispravak, 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13. i 28/13. - članak 145. Zakona o sudovima; u daljnjem tekstu: ZPP).

4.1. U tijeku parničnog postupka podnositeljica je iznosila različite prigovore. U bitnom, prvo je ponavljala navode koji su već ocijenjeni neosnovanim u kolektivnom sporu, poput onih da su sporne ugovorne odredbe bile jasne, lako uočljive, razumljive, i da je time što je potrošač mogao odabrati neki drugi alternativni kreditni proizvod navodno bilo omogućeno pregovaranje o sadržaju osporenih odredaba.

4.2. U odnosu na pitanje je li potrošača obavijestila prije sklapanja ugovora o parametrima promjene stope ugovorne kamate i specifičnim valutnim rizicima zaduženja u švicarskom franku, podnositeljica je u bitnom tvrdila da navedeno ili nije bila njezina zakonska obveza, ili da je stopu ugovorne kamate mijenjala prema nekim objektivnim parametrima o kojima je naknadno obavještavala potrošače, ili da je davala općenite informacije o valutnoj klauzuli. Pritom je tvrdila da je potrošač bio upoznat sa značenjem tog pojma, a da ona kao kreditna ili financijska institucija nije mogla predvidjeti specifične rizike zaduženja u švicarskom franku kao što je nagli porast tečaja u slučaju ekonomskih neravnoteža i da ni sama nije ostvarila ekstraprofit na ovoj vrsti kreditnih proizvoda.

4.3. Predlagala je Općinskom građanskom sudu u Zagrebu da sasluša javnobilježničkog prisjednika koji je solemnizirao sporni ugovor o kreditu, potrošača kao tužitelja, te zaposlenicu banke Sabinu Nujster.

4.4. Osim navedenih prigovora, iznosila je i različite prigovore pravne naravi o pitanjima zastare i tijekom zateznih kamata na njezinu obvezu povrata stečenog bez osnove te nepostojanju interesa potrošača da zahtijeva utvrđenje ništetnosti ugovora o kreditu koji je već bio otplaćen s obzirom na to da bi se prema njezinu viđenju u ovoj vrsti sporova trebala primijeniti zakonska pravila o povredi zabrane manjeg značaja.

5. Obrazloženjima osporenih presuda, nakon što je ocijenjeno da podnositeljica u ovom pojedinačnom potrošačkom sporu ponavlja navode iz kolektivnog spora koji su u potonjem sporu već ocijenjeni neosnovanim, sudovi su primjenom obvezujućih stajališta iz pravomoćnih presuda Visokog trgovačkog suda tužbeni zahtjev usvojili. Iz istih razloga su odbili dokazne prijedloge za saslušanjem javnobilježničkog prisjednika, zaposlenice banke Sabine Nujster, te potrošača kao tužitelja.

5.1. Podnositeljičin prigovor zastare odbijen je kao neosnovan u skladu sa stabilnom sudskom praksom prema kojoj je zastara prekinuta pokretanjem kolektivnog spora i počela je iznosa teći od dana pravomoćnosti presuda Visokog trgovačkog suda donesenih u kolektivnom sporu. S obzirom na to da je utvrđeno da su osporene ugovorne odredbe ništetne jer predstavljaju nepoštene odredbe ugovorene kršenjem načela savjesnosti i poštenja, dosuđene su i zatezne kamate od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta kredita kao dana neosnovanog stjecanja.

6. S obzirom na prigovor o povredi prava na nepristran sud u postupku pred Županijskim sudom u Slavonskom Brodu koji je iznesen u ustavnoj tužbi, relevantne su sljedeće okolnosti ovog predmeta.

6.1. U povodu podnositeljičine žalbe, algoritamskom dodjelom predmet je upućen na Županijski sud u Slavonskom Brodu i nasumično dodijeljen u rad sutkinji izjaviteljici Ireni Dikanović Terzić. Sutkinja izjaviteljica članica je vijeća čiji je predsjednik bio sudac mr. sc. Zlatko Pirc.

6.2. Kao prilog ustavnoj tužbi podnositeljica je dostavila tužbu koju je Zlatko Pirc podnio protiv podnositeljice 11. lipnja 2019. Općinskom građanskom sudu u Zagrebu radi utvrđenja ništetnosti ugovornih odredaba o jednostrano promjenjivoj stopi ugovorne kamate i valutnoj klauzuli vezanoj uz tečaj švicarskog franka.

6.3. Podnositeljica je predložila i presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: P-6223/19-17 od 2. studenoga 2020. kojom je tužbeni zahtjev prihvaćen, a iz koje proizlazi da je Zlatko Pirc kao tužitelj bio saslušan na glavnoj raspravi. Iskazao je u bitnom da ga prije sklapanja ugovora podnositeljica nije upozorila na rizike zaduženja u švicarskom franku.

III. PRIGOVORI PODNOSITELJICE

7. Podnositeljica u ustavnoj tužbi tvrdi da joj je osporenim presudama povrijeđeno ustavno pravo na pravično suđenje u aspektima, prava na nepristran sud, prava na obrazloženu sudsku odluku, prava na predlaganje, izvođenje i uvid u dokaze (pravo na jednakost oružja) te pravo na pristup sudu.

7.1. Podnositeljica prvo tvrdi da joj je povrijeđeno pravo na nepristran sud jer je predsjednik žalbenog vijeća Županijskog suda u Slavonskom Brodu i sudac koji je odlučivao o žalbi prije donošenja osporene drugostupanjske presude u ovom predmetu podnio tužbu protiv podnositeljice u istovjetnoj pravnoj stvari, a koja je prihvaćena prvostupanjsko presudom koju je podnositeljica priložila uz ustavnu tužbu.

7.2. Prigovor povrede prava na jednakost oružja podnositeljica obrazlaže tvrdeći općenito da su odbijeni svi njezini dokazni prijedlozi, pri čemu jedino konkretizira odbijeni dokazni prijedlog za saslušanjem potrošača kao tužitelja.

7.3. U preostalom podnositeljica u ustavnoj tužbi ponavlja prigovore iz kolektivnog spora o tome da je osporena ugovorna odredba o valutnoj klauzuli vezanoj uz tečaj švicarskog franka bila jasna, razumljiva i lako uočljiva i da se o njezinu sadržaju moglo pojedinačno pregovarati, navodno pogrešnoj primjeni materijalnog prava o pitanjima zastare i tumačenja zakonskih pravila o povredi zabrane manjeg značaja te o pitanju je li nesavjestan stjecatelj za potrebe utvrđivanja početka tijeka zateznih kamata na obvezu povrata stečenog bez osnove.

IV. OCJENA USTAVNOG SUDA

8. U ustavnopravnoj biti stvari potrebno je prije svih ispitati prigovor o povredi prava na nepristran sud u postupku pred Županijskim sudom u Slavonskom Brodu koji se temelji na okolnosti da je član i predsjednik žalbenog vijeća tog suda također tužio podnositeljicu u istovjetnoj pravnoj stvari. Taj je prigovor potrebno ispitati s aspekta članka 29. stavka 1. Ustava koji u mjerodavnom dijelu glasi:

"Članak 29.

Svatko ima pravo da... neovisni i nepristrani sud pravično... odluči o njegovim pravima i obvezama...

(...)"

1) Načelna stajališta

9. Ustavni sud podsjeća da pravo na pravično suđenje, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava kao i člankom 6. Konvencije, predstavlja skup institucionalnih i postupovnih jamstava kojima se osigurava postupovna pravičnost postupka. Sastavni dio prava na pravično suđenje jest i pravo na nepristran sud. U svojim odlukama Ustavni sud stalno podsjeća kako nepristranost suda podrazumijeva da sud i njegov sastav jamče dovoljno sigurnosti koja isključuje svaku opravdanu sumnju u nepristranost suda. Sudovi, upravo time što nastupaju kao nepristrani, pridonose povjerenju javnosti koje je nužno u demokratskom društvu. Navedeno stajalište Ustavni sud izrazio je u brojnim odlukama, primjerice broj: U-III-5423/2008 od 28. siječnja 2009. ("Narodne novine" broj 16/09.) i broj: U-III-1998/2012 od 19. ožujka 2015. ("Narodne novine" broj 40/15.).

9.1. Ustavni sud, također, podsjeća, da se nepristranost suda ocjenjuje subjektivnim i objektivnim testom.

9.2. Primjenom subjektivnog testa procjenjuje se osobno uvjerenje i ponašanje određenog suca, ili drugim riječima, je li sudac imao neke osobne predrasude ili pristranosti u tom predmetu, pri čemu se subjektivna nepristranost predmnijeva.

9.3. Objektivnim testom potrebno je utvrditi postoje li, neovisno o ponašanju suca, provjerljive činjenice koje mogu potaknuti dvojbu o njegovoj nepristranosti, pri čemu bojazan da neki sudac nije nepristran treba biti objektivno opravdana utvrđivanjem je li sam sud i, među ostalim aspektima, njegov sastav, osigurao dovoljna jamstva za isključenje svake opravdane dvojbe u pogledu njegove nepristranosti (vidi primjerice predmete Micallef protiv Malte [Vv], br. 17056/06, § 93., presuda od 15. listopada 2009. i Ramljak protiv Hrvatske, br. 5856/13, § 26., presuda od 27. lipnja 2017.).

9.4. Ne postoji čvrsta podjela između subjektivne i objektivne nepristranosti jer ponašanje suca može potaknuti objektivne bojazni u pogledu njegove nepristranosti s gledišta vanjskog promatrača (objektivni test), ali isto ponašanje može dovesti u pitanje i osobna uvjerenja suca (subjektivni test; Morel protiv Francuske, br. 34130/96, § 75., presuda od 6. lipnja 2000.).

9.5. U tom smislu važan je i vanjski dojam koji ponašanje suca ostavlja ("appearances") ili, drugim riječima, "ne samo da se pravda mora izvršavati, mora se i vidjeti da se ona izvršava". U pitanju je povjerenje koje sudovi u demokratskom društvu moraju ulijevati javnosti. Stoga se svaki sudac u odnosu na kojeg postoji legitiman razlog za bojazan od nedostatka nepristranosti mora izuzeti (Mežnarić protiv Hrvatske, br. 71615/01, § 32., presuda od 15. srpnja 2005.).

9.6. S aspekta objektivnog testa, posebnu važnost imaju nacionalna pravila koja reguliraju izuzeće sudaca (v. osobito Micallef protiv Malte, navedeno, §§ 99. – 100.). Takva pravila pokazuju nastojanje nacionalnog zakonodavca da ukloni sve razumne sumnje u nepristranost dotičnog suca ili suda i predstavljaju pokušaj osiguranja nepristranosti uklanjanjem uzroka takvih sumnji. Osim što osiguravaju odsutnost stvarne pristranosti, ona su usmjerena na uklanjanje svakog mogućeg vanjskog dojma o pristranosti i tako služe promicanju povjerenja koje sudovi u demokratskom društvu moraju ulijevati u javnosti (Mežnarić protiv Hrvatske, navedeno, § 27.).

2) Primjena načelnih stajališta u konkretnom predmetu

10. Temeljni podnositeljičin prigovor odnosi se na okolnost da je član i predsjednik žalbenog vijeća, koje je odlučivalo o njezinoj žalbi, godinu dana prije donošenja ovdje osporene drugostupanjske presude također tužio podnositeljicu u istovjetnoj pravnoj stvari.

10.1. Pojavljivanje suca žalbenog suda "u dvostrukoj ulozi" u odnosu na određeni postupak može otvoriti pitanje o povredi prava na nepristran sud, ali ne dovodi automatizmom do zaključka o postojanju takve povrede. Primjerice, u predmetu Puolitaival and Pirttiaho protiv Finske (br. 54857/00, §§ 46. - 54., presuda od 23. studenoga 2004.) sudac žalbenog suda je ranije kao odvjetnik zastupao tužitelje protiv podnositelja zahtjeva. Međutim, uzimajući u obzir posebno vremensku udaljenost i različiti predmet prvog skupa postupaka u odnosu na drugi skup postupaka, te činjenicu da se funkcije odvjetnika i suca nisu vremenski preklapale, Europski sud za ljudska prava je utvrdio da podnositelji zahtjeva nisu mogli imati nikakve objektivno opravdane sumnje u nepristranost dotičnog suca.

10.2. Ipak, u ovom se predmetu čini da je dotični sudac pokrenuo protiv podnositeljice parnični postupak u istovjetnoj pravnoj stvari samo godinu dana prije nego što je kao predsjednik vijeća koji rukovodi raspravom žalbenog vijeća (članak 131. stavak 1. ZPP-a) sudjelovao u donošenju ovdje osporene drugostupanjske presude. Osim toga, saslušan na glavnoj raspravi u tom predmetu on je iznio svoja osobna uvjerenja o osnovanosti svog tužbenog zahtjeva u istovjetnoj pravnoj stvari o kojoj je odlučivao kada je sudjelovao u donošenju odluke o podnositeljičinoj žalbi.

10.3. U pogledu samog predmeta spora, Ustavni sud prihvaća da su sudovi u pojedinačnim potrošačkim sporovima vezani, na temelju članka 502. ZPP-a, pravomoćnim presudama Visokog trgovačkog suda iz kolektivnog spora, i da je u ovom pojedinačnom potrošačkom sporu podnositeljica iznosila istovjetne neosnovane prigovore kao i kolektivnom sporu.

10.4. Osobna uvjerenja koja je u tom pogledu iznio dotični sudac u parničnom postupku koji je paralelno vodio protiv podnositeljice ne moraju dovesti u pitanje, s aspekta subjektivnog testa, nepristranost žalbenog vijeća u cjelini, osobito zato što dotični sudac nije bio sudac izvjestitelj koji je izvještavao vijeće o predmetu i nije priredio nacrt osporene drugostupanjske presude.

10.5. Ipak, u ovom pojedinačnom potrošačkom sporu dotični sudac rukovodio je kao predsjednik vijeća raspravom i o žalbenim prigovorima koji nisu bili predmetom razmatranja u kolektivnom sporu, barem ne na identičan način, kao što su prigovori o odbijanju dokaznih prijedloga, zastari, tijeku zateznih kamata, povredi zabrane manjeg značaja i dr.

10.6. Premda su i navedeni prigovori podnositeljice u skladu sa stabilnom praksom Vrhovnog suda i Ustavnog suda neosnovani, te je iz tog razloga izvjesno da bi o njima u skladu s načelom pravne sigurnosti na isti način odlučila i žalbena vijeća u kojima dotični sudac ne bi sudjelovao u donošenju presude, Ustavni sud ipak ocjenjuje da se s aspekta vanjskog promatrača i gledišta javnosti sumnje koje je podnositeljica izrazila o nepristranosti žalbenog vijeća kojim je dotični sudac predsjedavao u naprijed opisanim okolnostima ne mogu smatrati nepovjerljivima ili neobjektivnima, te ne bi trebale biti podložne nagađanjima o ishodu spora ovisno o sastavu žalbenog vijeća ili dinamici odnosa unutar sudskih vijeća tijekom vijećanja i glasovanja, a koje mora biti tajno upravo radi zaštite njihove neovisnosti.

10.7. Ovo iz razloga što mjerodavni ZPP u članku 72 predviđa obvezu svakog suca da, neovisno o tome postoje li razlozi zbog kojih je isključen od obavljanja sudačke dužnosti po sili zakona u skladu s člankom 71. točkama 1. i 6. ZPP-a, ili samo druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristranost u skladu s člankom 71. točkom 7. ZPP-a, obavijesti predsjednika suda o postojanju tih razloga ili okolnosti kako bi neovisno i o tome je li stranka podnijela zahtjev za izuzeće u skladu s člankom 73. ZPP-a predsjednik suda mogao samostalno ocijeniti postoje li razlozi za izuzeće dotičnog suca u konkretnom predmetu.

10.8. S obzirom na to da članci 71. - 74. ZPP obuhvaćaju primjerena institucionalna jamstva za otklanjanje bilo kakvih sumnji ili dvojbi o nepristranosti konkretnog suca i žalbenog vijeća u cjelini, koja omogućuju predsjedniku suda da pribavi sva relevantna očitovanja i dokaze o spornim okolnostima i od stranaka postupka i od samog suca, ali se čini da u konkretnom slučaju ona nisu korištena jer: s jedne strane, podnositeljica nije podnijela zahtjev za izuzeće s obzirom na to da je za sudjelovanje dotičnog suca u donošenju osporene drugostupanjske presude saznala tek nakon njezinog primitka (uslijed sustava nasumične dodjele žalbenih predmeta i većeg broja parničnih postupaka koje vodi); te s druge strane, Ustavnom sudu iz pribavljenog spisa nije moguće utvrditi da je dotični sudac postupio u skladu s člankom 72. ZPP-a i zatražio da predsjednik suda donese odluku o njegovu sudjelovanju u žalbenom vijeću u ovom postupku; Ustavni sud ocjenjuje da se u konkretnom predmetu ne može smatrati da su objektivna mjerila nepristranosti suda u postupku pred Županijskim sudom u Bjelovaru bila zadovoljena.

11. Stoga je došlo do povrede članka 29. stavka 1. Ustava pa je na temelju članaka 73. i 76. Ustavnog zakona odlučeno kao u izreci odluke.

Obrazloženje rješenja

12. U pogledu očite neosnovanosti repetitivnih prigovora podnositeljice (i drugih banaka tuženih u kolektivnom sporu) o navodnoj povredi prava na jednakost oružja zbog nesaslušanja javnog bilježnika ili zaposlenika banke ili tužitelja (potrošača) u pojedinačnim potrošačkim sporovima u kojima banka predlaže saslušanje zaposlenika banke koji nisu sudjelovali u sklapanju konkretnog ugovora (ugovor je sklopljen u poslovnicu podnositeljice u kojoj nije bila zaposlena predložena svjedokinja Sabina Nujster) ili pak tvrdi da kao kreditna ili financijska institucija nije mogla predvidjeti posljedice specifičnih rizika zaduženja u švicarskom franku (ali ih je navodno mogao shvatiti ili predvidjeti potrošač, v. točku 18. podnositeljičinog podneska od 7. studenoga 2019. te odgovor na žalbu), ili da nije ni postojala zakonska obveza pružanja informacija potrošaču o parametrima promjene stope ugovorne kamate prije sklapanja ugovora, podnositeljicu se upućuje na rješenje Ustavnog suda broj: U-III-1593/2021 (i 51 ostali predmet) od 29. studenoga 2023. (www.usud.hr) te na već nekoliko stotina odluka i rješenja Ustavnog suda o neosnovanosti ovih prigovora koje je dosad zaprimila.

13. U pogledu očite neosnovanosti prigovora pogrešne primjene materijalnog prava (prigovora "četvrtog stupnja") o direktnom učinku presuda iz kolektivnog spora i zastari (prekidu zastare restitucijskih zahtjeva pokretanjem kolektivnog), te tijeka zateznih kamata (utvrđenju nesavjesnosti stjecanja na temelju nepoštenih odredaba potrošačkih ugovora koja se temelji na povredi obveze banke da prije sklapanja ugovora, dakle znatno prije pokretanja spora, potrošaču da odgovarajuće obavijesti o osporenim ugovornim odredbama), te prigovora o primjeni zakonskih pravila o povredi zabrane manjeg značaja, podnositeljicu se upućuje na već nekoliko stotina odluka i rješenja Ustavnog suda koje je o istovjetnim prigovorima dosad zaprimila (v. primjerice predmete brojeva U-III-3540/2021, U-III-4223/2021, U-III-4745/2021, U-III-6703/2021 i dr., sve na www.usud.hr, i tamo citiranu praksu).

14. Stoga je u pogledu preostalih prigovora ustavnu tužbu valjalo na temelju članka 32. Ustavnog zakona odbaciti i riješiti kao u izreci rješenja.

ZAMJENIK PREDSJEDNICE VIJECA

Miroslav Šumanović, v. r.